

faldne, eller på tilbagetagelse af det solgte, skal kreditomkostningerne opgøres efter stk. 2-5.

Stk. 2. I det omfang kreditomkostningerne beregnes som en procentdel af den til enhver tid værende restgæld eller som et gebyr pr. ydelse, kan kreditgiveren ikke kræve kreditomkostninger for den ubenyttede del af kredittiden.

Stk. 3. I det omfang kreditomkostningerne beregnes på andet grundlag end nævnt i stk. 2, kan afdrag, for hvilke den i aftalen fastsatte betalingstid endnu ikke er kommet, alene kræves betalt med en så stor del, som lånebeløbet udgør af summen af samtlige afdrag.

Stk. 4. Hvis omkostningerne ved stiftelsen af kreditten er særskilt opgjort i aftalen og ikke er urimelige, kan kreditgiveren kræve disse omkostninger betalt uden afkorting. Omkostningerne fragår da i de afdrag, der skal afkortes efter stk. 3.

Stk. 5. Skal der betales i afdrag, og betaler forbrugeren uden for fastsat forfaldsdag, anses den ikke udnyttede kredittid, jf. stk. 2, for at løbe fra den første aftalte forfaldsdag, som indtræder efter betalingen. Under tilsvarende omstændigheder nedsættes det første afdrag, der forfalder efter betalingen, ikke efter stk. 3.

Stk. 6. Stk. 1-5 gælder ikke for pantebreve i fast ejendom.

Afskrivning på fordringen

§ 28. Ved indbetalinger til kreditgiver kan forbrugeren bestemme, på hvilken af flere fordringer beløbet skal afskrives.

Stk. 2. Ved en kreditaftale med variabelt lånebeløb anses i denne sammenhæng kreditgiverens samlede tilgodehavende hos forbrugeren som én fordring.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan det i kredittøb aftales, at beløb, som forbrugeren indbetaler, først skal afskrives på fordringer, der hidrører fra reparation af det solgte eller andre foranstaltninger vedrørende dette. Anvender kreditgiveren i overensstemmelse med en sådan aftale indbetalte beløb til afskrivning på fordringer som nævnt i 1. pkt., forlænges den aftalte betalingsordning tilsvarende.

Kapitel 8

Forbrugers misligholdelse

§ 29. Undlader forbrugeren i et kredittøb at opfylde sin betalingspligt, har kreditgiveren ikke af den grund ret til at forlange betaling af be-

løb, som ellers ikke ville være forfaldet, tage det solgte tilbage eller gøre anden aftalt særlig retsvirkning af undladelsen gældende, medmindre forbrugeren er udeblevet med et beløb 30 dage efter dets forfaldstid og betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

Stk. 2. Det forfaldne beløb skal udgøre:

- 1) mindst en tiendedel af det samlede beløb, der skal betales, eller
- 2) hvis der i det forfaldne beløb indgår flere afdrag, mindst en tyvendedel af det samlede beløb, der skal betales, eller
- 3) hele restfordringen.

§ 30. Hvis ikke særlige hensyn til forbrugeren eller kreditgiveren taler imod det, kan fogedretten i kredittøb henvise en kreditgiver, der ikke har ejendomsforbehold, til så vidt muligt at søge sig fyldestgjort ved tilbagetagelse af det solgte. Tilbagetagelsen sker da under anvendelse af §§ 39-40, §§ 43-44 og § 47. Er det solgtes værdi mindre end kreditgiverens tilgodehavende efter § 38, har kreditgiveren krav på betaling af det overskydende beløb.

Stk. 2. Hvis et ejendomsforbehold i en aftale om kredittøb ikke er gyldigt, fordi betingelserne i § 34 ikke er opfyldt, og fogedretten træffer beslutning efter stk. 1, har kreditgiveren kun under de i § 41 fastsatte betingelser krav på betaling af det beløb, hvormed hans tilgodehavende måtte overstige det solgtes værdi ved tilbagetagelsen. Har fogedretten i de nævnte køb undladt at træffe afgørelse efter stk. 1, fordi § 36, stk. 2, hindrer tilbagetagelse af det solgte, kan kreditgiveren kun under tilsvarende betingelser kræve betaling af et beløb, der efter fogedrettens skøn overstiger det solgtes værdi på tidspunktet for fogedforretningen.

Kapitel 9

Kreditorskifte

Brug af negotiable dokumenter

§ 31. Kreditgiveren må i forbindelse med en kreditaftale ikke modtage veksel eller andet særligt skylddokument, der forpligter forbrugeren, og som ved overdragelse kan medføre indskrænkning af forbrugers ret til at fremsætte indsigelser vedrørende aftalen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at kreditgiver får pant i fast ejendom.